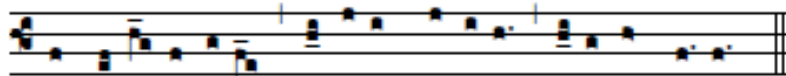

4. Ant.
2. d

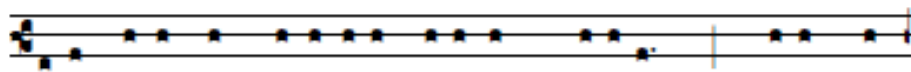
A

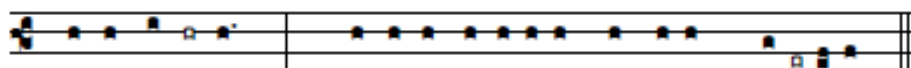
porta infe-ri * é-ru-e, Dómine, ánima me- am.

CANTIQUE (Is 38, 10-14. 17-20) AT 23

ANGOISSE DE LA MORT, JOIE DE LA SANTÉ

Je suis le vivant : je fus mort, et je tiens les clefs de la mort. (Ap 1,17-18)

Ego dí-xi : In dimí-di- o di- é-rum me-órum † vadam ad

portas ínfe-ri. * quæ-sí-vi re-sídu-um annórum me-ó- rum.

Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium, †
non aspiciam hóminem **ultra** *
inter habitatóres orbis.

Habitáculum meum ablátum est et abdúctum longe a me *
quasi tabernáculum *pastórum* ;

Convólvit sicut textor vitam **meam** ; *
de stámine *succídít* me.

De mane usque ad **vésperam** *
confecísti me.

Prostrátus sum usque ad **mane**, *
quasi leo sic cónterit ómnia ossa **mea** ;

De mane usque ad **vésperam** *
confecísti me.

Sicut pullus hirúndinis, sic mussitábo, *
meditábor ut **colúmba** ;

Attenuáti sunt óculi mei *
suspiciéntes in excélsu.

Tu autem eruísti ánimam **meam** *
a fóvea *consumptiónis*,

Proiecísti enim post tergum **tuum** *
ómnia peccáta **mea**.

Quia non inférnus confitébitur **tibi**, *
neque mors *laudábit* te ;

Non expectábunt, qui descéndunt in **lacum**, *
veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego **hódie** ; *
pater filiis notam *fáciét veritátem tuam*.

Dómine, salvum me fac, †
et ad sonum cítharæ cantábimus cunctis diébus vitæ **nostræ** *
in *domo Dómini*.